

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 17-01-37203 ד.י.סי.אס. חיזוק מבנים בע"מ ואח' נ' מדינת ישראל

לפני כבוד השופטת אסתר נחליאלי חיאט

עותרות
1.ד.י.סי.אס. חיזוק מבנים בע"מ
2.קבוצת קדם חיזוק וחידוש מבנים בע"מ
 ע"י ב"כ עו"ד אילן מוריאנו

נגד

משיבה
מדינת ישראל – רשות המיסים
 ע"י ב"כ עו"ד יעל קרת וקרן יוסט
 פרקליטות מחוז תל אביב

פסק דין

- 1
- 2 .1 העתירה שבפני היא "כנגד החלטת המשיב להטיל עיצום כספי על העותרות בשל אי הגשת
- 3 דו"ח כספי במועד" ועל כן "העותרות פונות לבית המשפט הנכבד בבקשה לבחון את סבירות
- 4 ההחלטה ולקבוע" כי "יש לבטל את העיצום הכספי שהוטל על העותרות".
- 5 זהו פתח העתירה וכך מציגות העותרות את מטרת העתירה.
- 6
- 7 .2 דא עקא שבגוף העתירה, כך גם במהלך הדיון לא הופניתי להחלטה "להטיל עיצום כספי על
- 8 העותרות" ומתגובת המשיבה עולה כי כלל לא הוטלו "על העותרות עיצומים כספיים בשל אי
- 9 הגשת דוחות כספיים למס הכנסה במועד..." (סעיף 2 לתגובה המתוקנת של המשיבה).
- 10
- 11 .3 משאלה פני הדברים בעניין שבו התכנסנו בעתירה המנהלית שלפני, נכון היה כבר עתה לדחות
- 12 את העתירה, ובכל זאת ראיתי להביא בקצרה את טענות העותרות, שכללו שימוש במושגים
- 13 שונים בערבוביה (כמו: קנס מנהלי, עיצום כספי עיצום מנהלי...) ומקריאה חוזרת ונשנית של
- 14 העתירה, הגעתי לאותה מסקנה כי אכן אין החלטה להטיל עיצום כספי על העותרות ואין כתב
- 15 העתירה כולל כל טענה לגבי החלטה להטיל עיצום כספי על העותרות בשל אי הגשת דוחות
- 16 כספיים במועד, ועל כן יש לדחות את העתירה שאינה מתיישבת עם הסעד המבוקש בעתירה.
- 17 וזו גרסה מקוצרת של העתירה:
- 18 א. העותרות טוענות כי הוטל **קנס מנהלי על מנהלן**, בשל אי הגשת דוחות כספיים.
- 19 ב. המנהל הוא גם בעל המניות היחיד, פנה לתובע שמונה מכוח סעיף 8 לחוק עבירות
- 20 המנהליות בבקשה **לבטל את הקנס המנהלי שהוטל עליו** בדרך הקבועה בדין (נספח
- 21 ב' לעתירה), אך הבקשה נדחתה מאחר שלא נמצאה בנסיבות שהובאו "סיבה מספקת

1 מתוך 6

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 17-01-37203 ד.י.סי.אס. חיזוק מבנים בע"מ ואח' נ' מדינת ישראל

- 1 לאי הגשת דו"ח במועד" (נספח ג לעתירה). יודגש כי אין החלטת דחייה זו עומדת
2 למבחן במסגרת העתירה דנא [שהרי מדובר בקנס מנהלי שהוטל על מנהל העותרות
3 באופן אישי ולא על העותרות].
- 4 ג. העותרות ציינו כי בשל סכסוך כספי בין רואה החשבון של העותרות לבינן, "לא ניתן
5 להטיל עיצום כספי, בשל מניעה שאינה תלויה בעותרות" (סעיף 6 לעתירה); ואולם
6 כאמור לא הוטל כל עיצום כספי המתייחס לאי הגשת דוחות כספיים למס הכנסה
7 במועד.
- 8 ד. העותרות פרטו לאורך סעיפים רבים של העתירה את יחסייהם עם רואה החשבון ואת
9 התנהלותו, לרבות ניהול הליך נגדו בבית משפט שלום (סעיפים 7 – 33) ולאור יחסייהן
10 אלה עם רואה החשבון עתרו "לבטל את העיצום המנהלי שהוטל עליהן ובמידה ויש
11 להטיל קנס מנהלי הרי שיש להטילו על מר לייבוביץ, אשר הוא האחראי הבלעדי
12 לעיכובים בהגשת הדוחות כמפורט לעיל" (סעיף 34 לעתירה).
- 13 ה. בסיום כתב הטענות (סעיפים 36 - 38) מבקשות העותרות – לקבוע כי המניעה בהגשת
14 הדוחות הכספיים נובעת מסיבות שאינן בשליטת העותרות ולכן "יש לבטל את
15 העיצום הכספי שהוטל עליהן בשל אי הגשת דוחות במועד", וכן לקבוע כי העותרות
16 פעלו בשקדנות להסיר את המחדל ועל כן יש "להורות על ביטול העיצום הכספי
17 שהוטל על העותרות".
- 18
- 19 4. ראיתי, כאמור לסקור בקצרה את העתירה – שכן עם הגיעי לסופה – מתברר (כפי שגם נטען
20 בתחילה על ידי המשיבה) כי אכן לא הוצגה כל החלטה מנהלית על הטלת העיצום הכספי
21 המצריכה בחינתה בבית משפט מנהלי.
- 22
- 23 5. גם המשיבה סברה כי העתירה אינה מגלה עילה, כי אין בסיס עובדתי לעתירה שכן לא הוטלו
24 על העותרות עיצומים כספיים בגין אי הגשת דוחות כספיים למס הכנסה במועד וככל שיש
25 לעותרות ולמנהלן טענות נגד הקנס המנהלי או טענות אחרות הרי שלשיטת המשיבה עליהן
26 למצות את ההליכים המתאפשרים על פי דין - אך אינן רלבנטיות להליך זה בבית המשפט
27 המנהלי, שבעתיים כך כשהדברים עולים לראשונה במסגרת התשובה לבקשת המשיבה לסלק
28 את העתירה על הסף.
- 29
- 30 6. כאמור העתירה נסבה על הבקשה לבחון את החלטה "להטיל עיצום כספי על העותרות בשל
31 אי הגשת דו"ח כספי במועד" ובה נתבקש להורות על ביטול "העיצום הכספי שהוטל על
32 העותרות".

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 17-01-37203 ד.י.סי.אס. חיזוק מבניים בע"מ ואח' נ' מדינת ישראל

- 1 הפוך והפוך בעתירה ובתגובה ולא תמצא את ההחלטה להטיל עיצום כספי בגין אי הגשת
 2 דוחות כספיים במועד למס הכנסה. לא רק שלא הוצגו ההחלטות הרלוונטיות אותן מבוקש
 3 לבחון ולבטל ולא נמסרו כל פרטים מהו העיצום הכספי שמבוקש לבטל והאם הוא במסגרת
 4 אחד מהפרטים שבסמכות בית המשפט המנהלי, אלא שחרף העובדה שהמשיבה כתבה
 5 במפורש בתגובתה ש"העותרות לא הציגו מסמכים המעידים כי הוטלו עליהן עיצומים
 6 כספיים ואף לא פרטו באיזה שנים, מכאן שהעתירה עמומה ולוקה בחסר" (סעיף 27 לתגובה)
 7 – לא טרחו העותרות להשיב ו/או להציג בדיון את אותן ההחלטות שאת סבירותן מבוקש
 8 לבחון ולבטל.
 9 הנטל להציג את הראיות התומכות בטענות הנטענות בעתירה מונח על שכס העותרות,
 10 שבעתיים כשהמשיבה מציינת במפורש את העדרן של ההחלטות הרלבנטיות להקמת עילת
 11 העתירה וממילא לסעד המבוקש.
 12 בהעדר פרטים מהותיים לעתירה, בהעדר ההחלטה על הטלת העיצום הכספי שנטען כי הוטל
 13 על העותרות ואותו מבוקש לבטל, נראה כי ממילא לא ניתן להעתר לסעד המבוקש ויש לדחות
 14 את העתירה, שכן למעשה אין לפני כל החלטה שצריך לבטל!
 15
 16 7. דברים אלה מתיישבים עם מהלך הדיון ובעיקר עם דברי ב"כ העותרות, וכך נאמר:
 17 **"ב"כ המשיבה:** לא הוטלו עיצומים כספיים על דוחות שנתיים כפי שנטען בעתירה,
 18 אלא הוטלו עיצומים כספיים בגין דוחות ניכויים שלא הוגשו...
 19 **"ב"כ העותרות:** הבעיה שלנו היא לא בגין דוחות ניכויים אלא הדוחות השנתיים, ולכן
 20 מה שניסינו להבהיר בעתירה זה, פקיד השומה הטיל עלי [על מנהל העותרות שהוא
 21 בעל המניות וגם בא-כוחן - א.ג.ח] קנס מנהלי בגין אי הגשת הדוחות השנתיים, לא
 22 דוחות ניכויים, והוא לא הטיל על החברה עיצום כספי בגין הדוחות השנתיים ועל זה
 23 אנחנו מלינים. בעתירתנו זו אנחנו מלינים על העובדה שפקיד השומה לא הטיל על
 24 החברה עיצום כספי בגין הדוחות השנתיים..." (עמ' 2 לפרוטוקול).
 25 כלומר, בדיון מלין מנהל העותרות על כך "שפקיד השומה לא הטיל על החברה עיצום כספי
 26 בגין הדוחות השנתיים" אלא ראה להטיל קנס מנהלי על מנהל העותרות בהתאם לסמכותו,
 27 בה מודה אף ב"כ העותרות.
 28 ואם מלין מנהל העותרות כי פקיד השומה בחר להטיל עליו קנס מנהלי ולא להטיל עיצום
 29 כספי על החברה, ברור כי מהות העתירה אינה ביטול העיצום הכספי כפי שמבוקש בפתח
 30 העתירה ומנהל העותרות מבקש למעשה דבר אחר, כפי שאכן התברר בהמשך הדיון; 'הדבר
 31 האחר' הוא בקשה לחייב את המשיבה "להטיל עיצום כספי על החברה על מנת לאפשר לה
 32 להתגונן ולהפריך את הטענה הזו". ואומר ב"כ העותרות כי מאחר שלא הוטלו עיצומים
 33 כספיים על העותרות "אין לחברה אפשרות להוכיח את העובדה שהיא לא עברה על החוק"

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 17-01-37203 ד.י.סי.אס. חיזוק מבניים בע"מ ואח' נ' מדינת ישראל

- 1 (עמ' 3 לפרוטוקול), ואולם טענה זו היא סתמית, אינה מתיישבת עם ההליך דנא (עתירה
2 מנהלית) לא מצאתי לה כל ביסוס שבדין, שבעתיים כשהדין מאפשר דרכים אחרות שעל
3 העותרות למצותן.
4
- 5 .8 אין ספק כי בדין נשמעה עתירה שונה לחלוטין מזו שהוגשה, ואין לאפשר זאת. בעוד
6 שהעתירה שהוגשה היתה כזכור (וכמצוטט בפתח ההחלטה) "לבטל את העיצום הכספי
7 שהוטל על העותרות" הרי עתה הסתבר כי לא הוטלו עיצומים כספיים ולהיפך, מבוקש מבית
8 המשפט המנהלי להורות למשיבה להטיל על העותרות עיצום כספי בגין הדוחות הכספיים
9 השנתיים.
10 את הבסיס החוקי לסעד המבוקש עתה, קרי, להורות לפקיד שומה להטיל עיצום כספי על
11 העותרות – לא הציגו העותרות.
12
- 13 .9 נראה כי אין צורך להזכיר מושכלות יסוד כי בהליך המנהלי לא רק שהיקף ההתערבות של
14 בית המשפט מצומצם ומתוחם לעילות הקבועות במשפט המנהלי הכללי, הרי שהכלל הוא
15 שבית משפט המנהלי אינו נוטה להתערב בשיקול הדעת של הרשות המקצועית המוסמכת
16 אלא אם הוכח לו כי שיקול הדעת לוקה בפגם של שיקולים זרים או איזה מהפגמים שיש בהם
17 כדי לפסול שיקול דעת מינהלי.
18 אין זה המקרה שלפנינו, כלל לא נטען ולא הוצגו ולו תחילתן של ראיות לקיומם של שיקולים
19 זרים המצריכים לבחון את פסילת שיקול הדעת של פקיד השומה עת לא השתמש באמצעי של
20 הטלת עיצום כספי מבין האמצעים שבידו.
21 נזכיר גם את הכלל כי בית המשפט אינו שם עצמו בנעלי הרשות ולא מפעיל את שיקול דעתו
22 במקום שיקול דעתה של הרשות, שבעתיים כך כשמדובר בהחלטה של רשות מקצועית – פקיד
23 השומה, אם להטיל עיצום כספי אם לאו, ובאיזה אמצעי לנקוט, אם בכלל. ברור אפוא, כי
24 אין מקום במסגרת זו ליתן הוראות לפקיד השומה באילו הליכים עליו לנקוט נגד הנישומים
25 ובדאי שאין מקום להחליף את שיקול דעת הרשות ולהורות במקומה להטיל עיצום כספי,
26 מקום בו לא הוטל.
27
- 28 .10 לכך אוסיף, כפי שאף טענה המשיבה כי מדובר בטענות הנטענות לראשונה בשלב זה של ההליך
29 (במסגרת תשובה לבקשה לסילוק על הסף) והיה מקום לטעון את הטענות בהליך המתאים
30 ולמצות את ההליכים כפי שמאפשר הדין, מקום בו מבוקש לנקוט אמצעים השונים מאלה
31 שבחר פקיד השומה בהתאם לסמכותו.
32 כאמור, בעניינינו הוגשה עתירה שבשלב זה מתגלה בעצם כי בשונה מהאקספוזיציה של כתב
33 העתירה יש שינוי 'בסיפור המעשה' ותחת בקשה לבטל את ההחלטה להטיל עיצום כספי
34 מבוקש עתה להטיל עיצום כספי.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 17-01-37203 ד.י.סי.אס. חיזוק מבנים בע"מ ואח' נ' מדינת ישראל

- 1 מהדיון שהתקיים לפני עולה כי העתירה הוגשה כפי הצהרת ב"כ העותרות מאחר ש"פקיד
2 השומה לא הטיל על החברה עיצום כספי..." ובחר תחת זאת להטיל קנס מנהלי על מנהל
3 העותרות. מסתבר אפוא כי באמצעות העתירה מבקש מנהל העותרות לתקוף את הדרך של
4 פקיד השומה עת נמנע מלהטיל עיצום כספי שלדעת מנהל העותרות היה מאפשר להן להציף
5 את טענותיהן בדבר הסיבה לאי הגשת הדוחות הכספיים, ותחת זאת הטיל על מנהל העותרות
6 קנס מנהלי, ועל כן ביקשו העותרות לבחון את "סבירות החלטת המנהל שלא להטיל עיצום
7 כספי..." (סעיף 18 לתגובה לבקשה לסילוק על הסף).
- 8
- 9 11. ברור כי אין מקום להורות לרשות המיסיים במסגרת העתירה המנהלית לנקוט בהליכים לפי
10 בחירת העותרות כי כך הן רוצות וכך הן סבורות שיוכלו להעלות טענות שונות בהליך לפי
11 מייטב הבנתן, והכל בלי שמיצו את ההליכים המתבקשים והמתחייבים, ובלי שהפנו למקור
12 חוקי כלשהו שניתן לעשות כך, ובלי שהראו עילה במסגרת המשפט המנהלי המצדיקה
13 התערבות בית המשפט להורות על נקיטת העיצומים ומעבר לכל גם לא הוצגה הסמכות לכך.
14 להזכיר כי הליך זה נשמע בבית משפט מנהלי שאת סמכותו הוא שואב מחוק בתי המשפט
15 לעניינים מנהליים, התש"ס-2000, שבסעיף 5 שלו קבע כי:
16 "בית משפט לעניינים מנהליים ידון באלה:
17 (1) עתירה נגד החלטה של רשות או של גוף המנוי בתוספת הראשונה בענין המנוי
18 **בתוספת הראשונה** ולמעט עתירה שהסעד העיקרי המבוקש בה ענינו התקנת תקנות,
19 לרבות ביטול תקנות, הכרזה על בטלותן או מתן צו להתקין תקנות..." (להלן – עתירה
20 מנהלית);
21 מעיון בתוספת הראשונה עולה כי הסעיף הרלוונטי היחידי לענייננו הוא סעיף 32 לתוספת
22 הראשונה שכותרתו "עיצומים כספיים וקנסות אזרחיים"; פירוט הנושאים המתייחסים
23 לעיצומים הכספיים ולקנסות האזרחיים בהם ידון בית המשפט המנהלי מפורטים בסעיף 32
24 ומבין פירוט העניינים - הפרט הרלוונטי לנושאי העתירה דנא הוא פרט 5: "החלטה של המנהל
25 לפי סימן ו' בפרק שני לפקודת מס הכנסה". ובסימן ו' של הפרק השני לפקודת מס הכנסה
26 (סעיפים 195 ב' – 195ט' לפקודת מס הכנסה) מתייחס המחוקק להחלטות המנהל **להטיל**
27 **עיצומים כספיים**. ושוב, אין לי אלא לחזור על דברי לעיל, בהעדר החלטה להטיל עיצום כספי
28 – ממילא אין מקום לבחון את סבירות ההחלטה כך גם אין כל יכולת או אפשרות להתערב
29 בהחלטה שלא ניתנה.
30
- 31 12. לסיכום נשוב ונדגיש כי לא היתה החלטה להטיל עיצום כספי, ומשכך התברר - מבוקש שבית
32 משפט זה בהליך המנהלי, יפעל במקום הרשות – קרי, יקבע לפקיד השומה באיזה אמצעים

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 17-01-37203 ד.י.סי.אס. חיזוק מבנים בע"מ ואח' נ' מדינת ישראל

1 לנקוט ובעניינינו מבוקש שבית משפט יחליט כי פקיד השומה יטיל עיצום כספי, וגם שיקבע כי
 2 "לא ניתן להטיל קנס מנהלי על מנהל העותרות ללא הטלת עיצום כספי על העותרות עצמן..."
 3 כאמור- כל הבקשות הללו כלל אינן מופיעות בעתירה, וכפי שציינה המשיבה בתגובתה לא רק
 4 שלאשונה נטענו הטענות הללו אלא שככל שרצה מנהל העותרות להביא את עמדת העותרות
 5 למבחן היה עליו למצות את ההליך שהדין מאפשר עת הוטלה על המנהל העותרות הקנס
 6 המנהלי.

7

8 13. לאור כל האמור אני דוחה את העתירה.

9 אני מחייבת את העותרות בהוצאות המשיבה בסך 7,500 ₪.

10

11

12 ניתן היום, ד' סיוון תשע"ז, 29 מאי 2017, בהעדר הצדדים.

13

14

אסתר נחליאלי חיאט, שופטת

15

16

17